

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 90.

Ellevte Session.

30te Mode.

Firsdagen den 24de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Søgsbro: Naar jeg i Udvalget har sluttet mig til dets Indstilling om, at der til Nøms kun skal bevilges 600 Rd., har jeg gjort det, fordi Noget er bedre end Intet, men forøvrigt er det min fulde Overbeviisning, at de 1,000 Rd., som Ministeriet har forlangt, ere en fuldkommen billig Understøttelse til Nøms Beboere i Anledning af den Udsiftning, som har fundet Sted der paa Den. Jeg kan henholde mig til, hvad der blev ytret af den høitæredede Minister, men skal dog tillade mig dertil at knytte nogle faa Bemærkninger. Han omtalte adskillige Grunde, hvorfor Nøms særlig kunde trænge dertil, og nævnte da, at Jordbunden forholdsviis var meget usrugtbar, idet der der i Reglen gif omtrent 60 Tdr. Land paa 1 Td. Hartkorn. Jeg skal dertil oplyse, at der paa Sønderland-Nøms efter de forskjellige noget afvigende Oplysninger, som der er derom, saavidt det laader sig skjønne, er 14 Gaarde og 138 Huse med ialt 58 Tdr., eller som Ministeren sagde, 54 Tdr. Hartkorn; det sees altsaa, at Hunsmandsantallet er meget betydeligt, og at det er umuligt, at de paa denne lille Ø kunne skaffe sig deres Udkomme. Deraf følger, at de have maattet søge deres Erhverv paa Spen; de fleste af dem fare som Sømand, Matroser eller Styrmand her fra Kjøbenhavn, og medens de ere borte, have de deres Familier hjemme, som for en stor Deel lede i jordløse

Huse, men som have Ret til paa de fælles Græsgange at holde en Ko, 4 Faar med deres Lam og en Gaas med sin Yngel. Nu er der imidlertid endeel af Beboerne, for hvem Agerbruget har en større Betydning, og de have gjort deres Forbringelser gjældende om at faae Landet udsiftet i Henhold til den almindelige Udsiftningsanordning af 1781. Ifølge denne, hvori Nøms ikke er undtaget, maatte en saadan Udsiftning træde i Kraft, naar det blev forlangt, og det er heller ikke noget Nyt, thi i dette Aarhundrede er saavel denne som den tilsvarende slesvigske Lov efterhaanden bleven anvendt paa de andre Dele af Nøms, som regnes til det saakaldte Nørreland, og det saavel for de slesvigske som for de longerigske Beboere. Selv paa Sønderlandet er en Deel bleven udsiftet, nemlig Engene; men nu tilfødt have Nogle forlangt, at ogsaa Agrene, Bjergskifterne og Strandgrønningerne skulde udsiftes. Dette har vaakt megen Modstand, idet Mange meente, at netop Dens Betydning som Skippercoloni vilde lide et betydeligt Afbræk derved, og at Befolkningen vilde aftage, ved at en Deel flyttede andetsteds hen. Udvalget har fundet, at der var Grund til at komme Den til Hjælp; det har ikke aldeles villet nægte dem de 1,000 Rd., men har kun villet formindskke dem til 600 Rd. for dermed at understøtte de Trængende blandt dem, som have protesteret imod Udsiftningen. Dette kunde jo synes at være meget billigt, da de Andre, som have ønsket Udsiftningen saaledes, som den erede Ordfører ytrede, maatte vide, hvad de gjorde, og hvilke Byrder de derved paatog sig; men hertil maa jeg bemærke, at for det Første var